

HU

HU

HU

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK BIZOTTSÁGA

Brüsszel, 18.6.2009
COM(2009) 277 végleges

**A BIZOTTSÁG KÖZLEMÉNYE AZ EURÓPAI PARLAMENTNEK ÉS A
TANÁCSNAK**

Az internet szabályozása: a következő lépések

A BIZOTTSÁG KÖZLEMÉNYE AZ EURÓPAI PARLAMENTNEK ÉS A TANÁCSNAK

Az internet szabályozása: a következő lépések

1. BEVEZETÉS

Az internet szabályozása az 1990-es évek közepe óta képezi nemzetközi tárgyalások tárgyát, és az EU úttörő szerepet játszik az EU tagállamai és a nemzetközi partnerországok között megvitatandó kulcsfontosságú szakpolitikai kérdések azonosításában.

Az internet szabályozása azóta is alapvető fontosságú közpolitikai prioritás, különösen azt szem előtt tartva, ahogy az internet európai polgárok millióinak életét és munkakörülményeit változtatta meg. Az EU például a világ népességének kicsivel több mint 7%-át teszi ki, de itt található a világ internetfelhasználóinak közel 19%-a¹. Az internet a kereskedelmet, az oktatást, a szociális szolgáltatásokat és mindennapi társas életünket átható eszközzé vált. Az emberek közti kapcsolatokat és kölcsönhatásokat manapság egyre inkább kiegészítik a gépek közti kapcsolatok – az úgynevezett „tárgyak internete” –, amelyek fontos tevékenységeket támogatnak, még olyan esetekben is, amikor nem vagyunk tudatában az internet szerepének.

2. MIÉRT FONTOS AZ INTERNET SZABÁLYOZÁSA?

Az elmúlt húsz év során az internet nagyon jelentős hatást gyakorolt a társadalomra. Az eredetileg kisméretű, tudományos célú kutatási hálózat már az 1990-es évek közepére egy valóban globális kommunikációs platformmá alakult át. Azóta a kormányok számára egyre nagyobb kihívást jelentenek az olyan közpolitikai kérdések, mint annak lehetővé tétele, hogy polgáraik ki tudják használni az internetben rejlő lehetőségeket; a nemkívánatos vagy jogellenes tartalmak kezelése; a megfelelő fogyasztóvédelmi intézkedések iránti igény; valamint a joghatóság problémájának kezelése az egyre globalizálódó online világban.

Különösen fontos, hogy – főként az olyan fejlett országokban, mint az EU-tagállamok – az internet használata és elterjedtsége mára olyan magas szintet ért el, hogy ezáltal az internet **kritikus erőforrássá vált**, amelynek egy súlyosabb üzemzavara akár katasztrofális hatást is gyakorolhat a társadalomra és a gazdaságra. Teljes üzleti modellek alapulnak arra a feltételezésre, hogy az internetkapcsolat szinte folyamatosan rendelkezésre áll. Számos kormányzati és pénzügyi szolgáltatás ma már olyan mértékben támaszkodik az internetre, hogy a szolgáltatás egy esetleges súlyos üzemzavara jelentősen akadályozná a lakosság hozzáférését egyes kulcsfontosságú szolgáltatásokhoz.

Az EU legtöbb internetfelhasználója ezért jogosan várja el „saját internetkapcsolatának” **megbízhatóságát**. **A felhasználók elkerülhetetlenül saját kormányukhoz**, nem pedig az erőforrások koordinációjáért felelős különböző internetszabályozó testületekhez **fognak fordulni, ha az internetszolgáltatásban országos szinten súlyos üzemzavar lép fel**.

¹ <http://www.internetworldstats.com/stats9.htm>.

3. AZ INTERNET SIKERE

3.1. Nyílt és átjárható architektúra

Az internet történetének korai szakasza a kutatói és egyetemi közösség eredeti elképzeléseit tükrözi. A ma „szabályozásnak” tekintett döntéseket mérnökök és kutatók hozták meg. Ez olyan nyílt és átjárható architektúrát eredményezett a későbbi internethasználók milliói számára, amelynek hatékonyságát és megbízhatóságát a hálózat peremére telepített intelligencia biztosította megosztott formában. A viszonylag egyszerű protokollok követésével bármilyen hálózat össze tudott kapcsolódni bármilyen másik hálózattal.

Ez minden ponton és mindenki számára lehetővé tette az innovációt, így az egyes felhasználók, a teljesen új, belépési korlátok által nem akadályozott szereplők számára is. Ezen túlmenően a globális internet megosztott jellege a szolgáltatás biztonságát is lényegesen erősíti, mivel egy helyi hiba csak kis valószínűséggel lesz hatással a máshol folyó hálózati forgalomra.

A nyitott és semleges architektúra sikerére építkezve számos más szereplő is elkezdte kiaknázni az internet jellegéből adódó rugalmasságot és hatékonyságot szolgáltatások nyújtására, és saját innovációikat támogató platformként.

3.2. A magánszektor vezető szerepe

Ahogy az internet a tudományos közösséget elhagyva a szélesebb értelemben vett társadalom fősodrába került, a magánszektor különösen erős vezető szerepre tett szert az innováció ma látott mértékéhez és az internet mai elterjedtségéhez szükséges beruházások, szakértelem és vállalkozói kezdeményezőképeség biztosítása terén. A nemzetközi gerinchálózati infrastruktúra és az országos kábelhálózatok nagy része a magánszektor tulajdonában és üzemeltetésében van, és a magánszektor biztosítja az adatforgalom bonyolításához szükséges és az adatáramlást segítő különböző szolgáltatásokat is. Az internet működésének alapját képező műszaki szabályok közül jó néhányat az Internet Engineering Task Force (IETF) határozott meg, amely szintén nem kormányzati szervezet. Az IP-címek regionális kiosztását is a magánszektor szervezetei végzik, mint például a RIPE NCC², amelynek működési területe az európai régióra terjed ki³. **A magánszektor vezető szerepe továbbra is fontos közpolitikai célkitűzéseket valósít meg, ezért a jövőben is fenn kell tartani és támogatni kell.**

3.3. A több érdekelt részvételén alapuló modell

Az internet szabályozásának egy másik olyan szempontja, amely hozzájárult az eddigi sikerekhez, a több érdekelt részvételén alapuló folyamatok alkalmazása volt az internet szabályozásával kapcsolatos szakpolitikai konszenzus kezdeményezése és kidolgozása érdekében. A több érdekelt részvételén alapuló fórumokra jó példa az Internetirányítási Fórum.

² Réseaux IP Européens Network Coordination Centre.

³ Európa teljes területén túlmenően a hatásköre kiterjed Közép-Ázsiára és a Közel-Keletre is.

4. A KORMÁNYOK SZEREPE ÉS AZ ELSZÁMOLTATHATÓSÁG

Az internetnek az egész társadalom szempontjából vett növekvő fontossága azonban egyre inkább megköveteli a kormányoktól, hogy aktívabban vegyenek részt az internet fejlődésének alapját képező döntéshozatali folyamatokban.

Fontos továbbá felismerniük, hogy a pénzügyi válság kirobbanása óta a közvélemény hozzáállása megváltozott az önszabályozással kapcsolatban. Kritikus erőforrások esetében, legyen szó a banki rendszerekről vagy az internetes infrastruktúráról és szolgáltatásokról, **ma már jóval erősebbek azok az érthető elvárások, hogy a kormányok a korábbinál kezdeményezőbb módon lépjenek fel a közérdek védelmében.**

Ezért **nem tartható tovább** az internet nemzetközi szabályozásának kialakításával kapcsolatban korábban folytatott, az eseményeket biztonságos távoból figyelő megközelítés. Ez azonban **nem jelenti azt, hogy a kormányoknak erősebb szerepet kellene vállalniuk az internet működésének napi szintű igazgatásában vagy ellenőrzésében.**

Az internet mai szintre való kiépítésében és napi üzemeltetésében eddig igen jól működött a magánszektor által biztosított vezetés. Mint azt már korábban megjegyeztük, a **magánszektornak ezt a kezdeményező szerepét fenn kell tartani.** A nem kormányzati érdekelteknek fel kell ismerniük azonban, hogy az internetet világszerte használó – jellemzően az internetes szabályozási fórumokon részt nem vevő, és más módon sem képviselt – emberek részéről **jogos elvárás** az, hogy kormányaik garantálják, az internettel kapcsolatos jelenlegi vagy jövőbeli szabályozási döntések figyelembe fogják venni a **teljes társadalom és a közjó érdekeit**, és nem csupán egy szűk kereskedelmi vagy regionális csoport érdekeit fogják szolgálni. **A magánszektor vezető szerepe és a hatékony közpolitika nem zárják ki egymást.** Az erős és egyértelmű közpolitikai keretek a támogatandó közpolitikai célok azonosításával és a tiszteletben tartandó határok kijelölésével hozzájárulhatnak a beruházásokat elősegítő, kiszámítható környezet kialakításához. Ez magában foglalja annak igényét is, hogy a kormányok képesek legyenek ellenőrizni az említett elvek érvényesülését, ami az internet napi üzemeltetését végző magánszervezetek elszámoltathatóságának szükségességére hívja fel a figyelmet.

5. MI AZ EU SZEREPE?

Ahogy azt már az előzőekben említettük, az EU a kezdetektől fogva vezető szerepet vállalt az internet irányításával kapcsolatos nemzetközi tárgyalásokon. A Bizottság 1998-ban adta ki az első ezzel kapcsolatos közleményét⁴, és az Európai Unió a 2003 és 2005 között az információs társadalomról rendezett világszintű csúcstervezés (WSIS) keretében meghatározó szerepet játszott az internet szabályozásával kapcsolatos vitákban. Ezen túlmenően az EU aktív és befolyásos szereplője volt az Internet Corporation for Assigned Names and Numbers (ICANN)⁵ megalapításával és a szervezet célkitűzéseinek kijelölésével kapcsolatban az 1990-es évek végén folytatott nemzetközi tárgyalásoknak. Az Internet

⁴ COM(98) 111, 1998. február 20, „International policy issues related to Internet governance” [Az internet szabályozásával kapcsolatos nemzetközi politikai kérdések] (a közleményt ugyanebben az évben további kapcsolódó közlemények követték: COM(1998) 476, 1998. július 29., majd 2000-ben: COM(2000) 202, 2000. április 11.).

⁵ Lásd 8.2.

szervezeti háttéréről és irányításáról szóló, 2000. áprilisi bizottsági közlemény⁶ és a 2000. október 3-i tanácsi állásfoglalás⁷ azonban megállapította, hogy az Európai Unió által az internetes tartománynevek kezelésére vonatkozóan kitűzött célok nem teljesültek teljes mértékben, így többek között az alábbi kérdések tekintetében sem:

- az ICANN egyes tevékenységeinek az állami közhatóságok által végzett kiegyensúlyozott és egyenlő felügyelete, annak jellege és eszközrendszere,
- az általános névtartományok igazgatására vonatkozó szabályok, jelesen az adatbázis tulajdonjoga, valamint a nyilvántartások és a regisztrátorok tevékenységeinek elkülönítése,
- a felső szintű névkezelést végző gyökérkiszolgáló-rendszer kezelésének átkerülése az Amerikai Egyesült Államok Kereskedelmi Minisztériumától az ICANN-hoz, a közhatóságok által végzett megfelelő nemzetközi felügyelet mellett.

E kérdések nem minden vonatkozására sikerült eddig megfelelő megoldást találni.

Fontos még megjegyezni, hogy az EU kezdeményezése a saját „eu” felső szintű névtartomány létrehozására nagy sikerrel zárult, eddig több mint 3 millió EU-s tartománynevet jegyeztek be.

6. A TOVÁBBFEJLESZTÉS PERSPEKTÍVÁI

Az EU mindig politikai prioritásként kezelte az internet szabályozása továbbfejlesztésének szempontjait és a „digitális szakadék” áthidalását. Az első egymilliárd internetfelhasználó jórészt a fejlett világból került ki, és a kezdeti szabályozási döntések és struktúrák nem meglepő módon főként a fejlett országokból származó résztvevők döntéseit tükrözik. A következő egymilliárd felhasználó azonban valószínűleg a fejlődő világ országaiból kerül ki, és az ő érdekeiket is figyelembe kell venni a jövőre vonatkozó szabályozási megállapodások kidolgozása során.

7. AZ INTERNET SZABÁLYOZÁSÁNAK ALAPELVEI

Az elmúlt 10 év tapasztalatai is az internet szabályozásának az EU által szorgalmazott szakpolitikai megközelítése életképességét bizonyítják. A Bizottság véleménye szerint helyénvaló a **globális internet biztonságára és stabilitására, az emberi jogok, a véleménynyilvánítás szabadságának, a magánélet és a személyes adatok védelmének tiszteletben tartására, valamint a kulturális és nyelvi sokszínűség előmozdítására az Unió által fektetett erős hangsúly fenntartása.**

Ezenkívül az EU továbbra is elő fogja mozdítani az internet sikerét lehetővé tevő alapelveket, amelyek a következők:

⁶ COM(2000) 202.

⁷ HL C 293., 2000.10.24., 3. o.

- Tiszteletben kell tartani az internet alapvető infrastruktúrájának nyílt, átjárható és „végponttól végpontig terjedő” jellegét. Ezt a Tanács 2005-ben hangsúlyozta⁸, és 2008-ban ismételten megerősítette⁹.
- A magánszektorban az internet napi igazgatásában betöltött vezető szerepét fenn kell tartani, de a globális internet-erőforrások koordinációjáért felelős magánszervezeteket elszámoltathatóvá kell tenni a nemzetközi közösséggel szemben. A kormányok szerepének főként az elvi közpolitikai kérdésekre kell összpontosítania, kizárva a napi üzemeltetésbe történő beleszólást.
- Az internet szabályozásával kapcsolatos, több érdekelt részvételével zajló folyamat továbbra is befogadó jellegű és eredményes mechanizmust jelent a globális együttműködés előmozdítása vonatkozásában, és azt a jövőben is támogatni kell.
- A kormányoknak teljes mértékben együtt kell működniük ezekkel a több érdekelt részvételével zajló folyamatokkal, az érdekelteknek pedig el kell fogadniuk, hogy végső soron a kormányok felelősek a közpolitikák meghatározásáért és végrehajtásáért.
- Az internet szabályozására vonatkozó eljárásoknak teljes mértékben befogadó jellegűeknek kell lenniük, és figyelembe kell venniük azt az igényt, hogy a fejlődő országok sürgősen bekapcsolódjanak a szabályozással összefüggő kulcsfontosságú döntéshozó fórumok munkájába.

8. AZ INTERNET NÉVKEZELÉSI ÉS CÍMZÉSI RENDSZERE

8.1. A névkezelés és a címzés működése

A globális internet megfelelő működésének biztosítása érdekében szükséges egyik központi irányítási funkció a névkezelési és címzési erőforrások koordinációja. Mivel minden nap hatalmas tömegű információ mozog az interneten, nagyon fontos, hogy az egyes felhasználók eszközeit megbízhatóan azonosítani lehessen, és így az internetes adatsomagok a megfelelő címzethez jussanak el.

A kommunikációs folyamatot tovább segíti, hogy a számokból álló címek nagy részét egyedi internetes „tartománynevekhez” rendelik hozzá. Az elmúlt években ezek a tartománynevek egyre népszerűbbé váltak, és jelenleg világszerte több mint 170 millió regisztrált tartománynév¹⁰ található a hozzávetőlegesen 270 „legfelső szintű névtartomány” alatt.

8.2. IANA

Történelmi okokból az IANA (internetes számkiosztó hatóság) által a globális névkezelési és címzési erőforrásokkal kapcsolatosan ellátott központi feladatokat az Amerikai Egyesült Államokban végzik. Ahogy az internet egyre kiterjedtebbé és a gazdasági-társadalmi tevékenységek központi elemévé vált, az Egyesült Államok kormánya az 1990-es évek végén

⁸ Vö. 10285/05. sz. munkadokumentum (Presse 156).

⁹ A Távközlési Tanács 2005. június 26–27-i ülésének következtetései a WSIS-re vonatkozóan, valamint a jövő hálózatairól és az internetről szóló bizottsági közleményre (COM(2008) 594) vonatkozó 2008. november 28-i következtetések.

¹⁰ Forrás : Verisign ‘Domain Name Industry Brief’ [Tartománynév-ágazati összefoglaló], 2009. február.

úgy döntött, hogy a kapcsolódó szolgáltatásokat az ICANN-tól, egy magánszektorbeli nonprofit társaságtól rendeli meg¹¹.

Az említett funkciókkal kapcsolatos jelenlegi helyzetet a nemzetközi közösség a közelmúltban a WSIS keretében tekintette át, ahol megállapodás született arról, hogy „az internettel kapcsolatos közpolitikai kérdésekre vonatkozóan az egyes államok szuverén joga politikai döntéseket hozni”. A résztvevők megállapodtak abban is, hogy „az egyes országoknak nem indokolt részt venniük a más országok legfelső szintű országnév-tartománynevével (ccTLD) kapcsolatos döntésekben”¹².

8.3. ICANN

Az ICANN (Internet Corporation for Assigned Names and Numbers) nevű szervezetet 1998-ban alapították nagyra törő célokat kitűző, egyedülálló önrendelkezési kísérletként annak érdekében, hogy keretet teremtsen az érdekeltek által az erőforrások koordinációja terén folytatott együttműködés számára.

Az EU aktív partner volt ebben a folyamatban, és feltételes támogatásáról biztosította az Egyesült Államok kormányának ezt a kezdeményezését abból kiindulva, hogy ily módon a kulcsfontosságú erőforrások koordinációja elsődlegesen az erőforrások napi üzemeltetését végző magánszektor feladata marad, míg a szervezet egésze a nemzetközi közösség felé elszámoltatható lesz, és azt a világ internetfelhasználóinak érdekében, a szélesebb értelemben vett közérdeket szem előtt tartva fogják irányítani.

Az ICANN immár tíz éve látja el feladatát. 2009 szeptemberében hatályukat veszítik az ICANN és az Egyesült Államok kormánya közötti, a szervezet céljaira vonatkozó megállapodások. **Ezért elérkezett az idő az EU számára, hogy áttekintse az ICANN által eddig elért előrehaladást**, és meghatározza az esetlegesen kívánatosnak tetsző változtatások jellegét.

8.4. A közös projektről szóló megállapodás (JPA)

Az Egyesült Államok kormánya által 2006-ban tett bejelentést, amely szerint a jelenlegi az utolsó ilyen jellegű megállapodás az ICANN-nal, a nemzetközi közösség (az EU-t is beleértve) jórészt üdvözölte. Ugyanakkor az Egyesült Államok kormánya következetesen kiállt a kulcsfontosságú globális névkezelési és címzési funkciók koordinációja fölötti eredményes ellenőrzés megőrzése mellett, és ez valószínűleg azt jelenti, hogy az említett erőforrások fölötti „egyoldalú ellenőrzés” problémája megoldatlan marad.

8.5. Az ICANN első tíz évének mérlege

Az ICANN működésének első tíz éve alatt szerzett tapasztalatok kétségkívül számos megfontolásra érdemes kérdést felvetettek. Már az elején fontos megjegyezni, hogy az ICANN és az Egyesült Államok kormánya méltán lehet büszke arra, hogy az említett időszak során sikerült megőrizniük a tartománynévrendszer stabilitását. Az ICANN tevékenységének eredményei között felbecsülhetetlen értékű volt továbbá a több érdekeltet a döntéshozatali folyamatba bevonó fórum létrehozása is.

¹¹ Lásd: http://www.ntia.doc.gov/ntiahome/domainname/iana/ianacontract_081406.pdf.

¹² A Tuniszi Program 35. és 63. bekezdése. Lásd: <http://www.itu.int/wsis/docs2/tunis/off/6rev1.html>.

Amellett, hogy az ICANN sikeresen bemutatta, mire képes az említett modell, egyben hasznosnak bizonyult a modell korlátainak meghatározása szempontjából is.

Erre jó példa, hogy az ICANN kormányzati tanácsadó bizottságában (GAC) jelenleg még nem képviselteti magát az államok teljes közössége, ezért joggal vonható kétségbe a testület reprezentatív jellege. A bizottság azonban számos alapelvet határozott meg fontos közpolitikai kérdésekben, például az országok legfelső szintű országnév-tartománynevére, az új általános legfelső szintű tartománynevekre és a Whois alapelvekre vonatkozóan. Ugyanakkor többen aggodalmukat fejezték ki azzal kapcsolatban, hogy az ICANN felügyelőbizottsága nem veszi figyelembe kellő mértékben a GAC által adott tanácsokat. Egy további példa az ICANN helyzetéből adódó esetleges versenyjogi aggodalmakkal kapcsolatos, mivel magánszervezetként monopóliummal rendelkezik bizonyos szolgáltatások nyújtására.

8.6. Mit jelent az ICANN „elszámoltathatósága”?

Az elszámoltathatóság azt jelenti, hogy egy szervezet, jelen esetben az ICANN, felelőssé tehető döntéseiről. Az ICANN a közelmúltban jelentős erőfeszítést tett a *belső* elszámoltathatóságára vonatkozó eszközrendszer felülvizsgálatára például az ICANN egyes tevékenységi területein zajló döntéshozatalban aktívan részt vevők felé való elszámoltathatóságot érintően. A problémát az jelenti, hogy az internet felhasználóinak nagy többsége nem vesz részt az ICANN tevékenységeiben. Ezért biztosítani szükséges az ICANN *külső* elszámoltathatóságát a globális internetes közösség felé, ami első körben (részben mivel számos országban nincs más lehetőség) a világ különböző országainak kormányaival szembeni *külső* elszámoltathatóságot jelenti.

Jelenleg az ICANN – a JPA és az IANA-szerződés alapján – egyedül az Egyesült Államok kormánya felé rendelkezik külső elszámolási kötelezettséggel, de ez csak *egyoldalú*, egyetlen kormánnyal szembeni elszámoltathatóságot jelent. A gyökérszónafájl (root zone file) stabilitása és kezelése azonban nem pusztán az Egyesült Államok kormánya, hanem a világ minden országa számára alapvető fontosságú. Jelenleg nincs nemzetközi egyetértés egy, az említett felügyeleti jogkört gyakorló új kormányközi szervezet létrehozására, illetve ezen feladatok meglévő szervezetre való átruházására vonatkozóan. Az alternatíva az ICANN külső elszámoltathatóságának oly módon történő megvalósítása lehet, hogy minden kormány saját maga gyakorolhassa azokat a felelősségi köröket, amelyekkel egyébként saját szintjén rendelkeznie kellene.

8.7. További kérdések

Többek között az alkalmazandó jog és a joghatóság szempontjából problémát okoz, hogy az ICANN-t Kalifornia államban, Kalifornia állam jogszabályai szerinti jogi formában jegyezték be. Ezen túlmenően továbbra is jogos az aggodalom¹³, hogy egy magánszervezetnek tanácsokat adó kormányzati bizottság megfelelő és eredményes mechanizmus-e a kormányok számára közpolitikai felelősségük gyakorlására. Mindezen felül az ICANN által követett, önszabályozáson alapuló megközelítés azt jelenti, hogy a már jelen levő szereplők esetlegesen (pl. versenyjogi szempontból) helyzetükkel összeegyeztethetetlen szerepet játszhatnak az új versenytársak belépési feltételeinek meghatározásában.

¹³ Ahogy azt számos jelentős országnak a GAC-tól való távolmaradása, valamint több aktívan részt vevő ország folytatódó alapvető kritikája is tükrözi.

9. A FOLYAMAT TOVÁBBVITELE

A közpolitikai elvek gyakorlati megvalósítása összehangolt erőfeszítést igényel ahhoz, hogy széles körű párbeszéddel az alapelvek megfelelő megvalósítását biztosító, hatékony elszámoltathatósági mechanizmusok jöhessenek létre. Az internet szabályozásával kapcsolatos egyeztetéseknek és gondolkodási folyamatnak mindezeket túl időtállóknak is kell lenniük. Különösen arról kell gondoskodni, hogy az eredményeket az internet jövőbeni fejlődéséhez, ezen belül a „tárgyak internetéhez” is hozzá lehessen igazítani.

E célból a Bizottság azt javasolja, hogy az EU aktívan szorgalmazza nemzetközi partnereivel egy olyan egyeztetési folyamat megkezdését, amelynek keretében megvitatható, hogy hogyan lehetne ösztönözni és támogatni egy olyan kormányközi párbeszédet és együttműködést, amely a cselekvési irányvonalak mentén végzett munkán túlmenően is gondoskodik a WSIS keretében az internet szabályozását illetően elfogadott közpolitikai alapelvek gyakorlati megvalósításáról.

Ezen egyeztetési folyamat kiindulási pontjaként a magánszektorban az internet napi üzemeltetésében betöltött vezető szerepe fenntartását indokolt meghatározni. Ezenkívül lehetőség szerint ösztönözni kell a több érdekelt részvételével zajló folyamatokat.

Ugyanakkor a kulcsfontosságú globális internetes erőforrásokra vonatkozó (különösen a globális koordinációt igénylő) közpolitikai folyamatoknak többoldalú kormányközi együttműködésen kell alapulniuk.

A jelenlegi szabályozási rendszer továbbfejlődése egyik elemének az ICANN teljes elszámoltathatóságát és átláthatóságát eredményező *belső* reformnak kell lennie.

A *külső* elszámoltathatóságra vonatkozóan az ICANN-ra és az IANA-ra vonatkozó jelenlegi, *egyoldalú felügyeletet* biztosító megállapodásokat egy új, *többoldalú elszámoltathatóságot* biztosító mechanizmussal kell felváltani.

Mindezt egy fejlődőképes megközelítés részeként kell megvalósítani, oly módon, hogy a kormányoknak lehetőségük legyen felelősségi köreik megfelelő módon történő gyakorlására. Mindezzel összefüggésben foglalkozni kell azzal is, hogy nem akadályozza-e a kormányzati visszajelzések megfelelő figyelembevételét az a körülmény, hogy az ICANN Kalifornia államban van bejegyezve.

Mindezen túlmenően az EU-nak vezető szerepet kell játszania az internet biztonságosabbá és stabilabbá tételében, és ehhez párbeszédet kell kezdeményeznie a nemzetközi partnerekkel.

Végezetül a Bizottság azt javasolja, hogy az EU kezdeményezzen egyeztetéseket az Egyesült Államok kormányával arról, hogy az IANA működésének felügyelete vonatkozásában hogyan lehetne olyan, méltányosabb szabályrendszert kidolgozni, amely tiszteletben tartja az Egyesült Államok nemzeti prioritásait, ugyanakkor azonban a nemzetközi közösség jogos elvárásait és érdekeit is tükrözi.